

Danske Hjemme gamle yndede Ugeblad-
Righoldigt-underholdende-læst
Kun 1 Kr. 75 Øre
Kvartalet

Ugens Nyheder

Kun 1 Kr. 75 Øre
Kvartalet - Gratis
ULYKKEFORSIKRING
Bestilles snarest hos
Posten eller Bladforhandleren

BRUG SUNLIGHT

. KUN. VIM. LUX. RINSO

Utsøla

er opnað við barnakleðum o. ö.
af forýskum virki í hinum nýggja
bygninginum í Quillingsgarði.

H. C. ANDREASSEN & CO.
Telf. 61. THORSHAVN Telf. 61.
Tømrermestre. — Bygningsmaterialeforretning.

Lager af Tømmer, Døre, Lister, Tagbjørn,
Kalk, Mursten, Cement, Gvne, Komfure,
— Bygningsbeslag, Søm og Stifter. —

Den bedste Julegave

for en rask Dreng eller Pige er
en **Slæde**, et Par **Skier**
eller en **Sparkstøtting**, som
faas til meget billige Priser
hos
TROND HANSEN
Telf. 102 & 146.

Juletræsdynt og Julelys.
J. M. Mouritsen.

Leflighed til Leje.

Trykkeriet anviser.

8—10 Kr. om Dagen

som Biforlæjnerne kan driflige unge Men-
nesker med stor Bekendtskabskreds
let tjene. Opl. og Prøve med Porto.
Specialmagasinet, Box 227, København V.

SKANDINAVIEN
AMERIKA
LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra Kø-
benhavn og Oslo flere Gange
om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Allé Oplysninger om Forhol-
dene, Rejsen, hvorledes Ny-
ankommende hjælpes til Arbejde
etc. faas ved at skrive efter vore
illustrerede **Haandbøger**, der gratis
sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og
Winnipeg vil Linien's egne Re-
præsentanter være til Stede for
at modtage Passagererne og være
dem behjælpelige.

Skriv til Agenten:
H. C. Müller, Thorshavn,
eller
Passager-Afdelingen,
Kongens Nytorv 8, København K.

Brug „Rita“ Sæbe-
spaaner.

Den beskedne Millionær.

ND gennem det aabne Kuppelvindue
raabte Avisdrenge: — Times
køb Times, Herre!

Terry drog sig forarget tilbage i
sit polstrede Hjørne. Han hadede
Aviser. Han havde i Løbet af de sidste
Uger haft nok af dem for hele
Levetiden.

For nogle Uger siden var en ham
helt ukendt Onkel død i Australien
og havde testamenteret ham hele sin
Formue, en rund Million. En Aften
gik han til Sengs som det, han var,
nemlig en lille Kontorist ved Jernba-
nen, og om Morgenen vaagnede han
som Millioner. Aviserne havde Notis-
ser om Lem med fede Overskrifter:
Re-porterne svermede om ham som
Fløi i Hoveddagene, og Fotografap-
parterne sagde Klik-Klik, hvor han
venlte sig.

Aldrig var en Mand vist sig mere
uvillig til at lade sig interviewe. Terry
sagde, at han ingen Ting havde at
sige, forskrede, at hans Privatsliv var
hans eget, og var i det hele taget saa
tidsknap, som det var muligt at
være.

Ingenting hjalp. Bladnegrene for-
doblede kun deres Anstrengelser; de
troede, at der maatte ligge noget under
denne paaafaldende Taushed.

Terry maatte flygte til en Tante
paa Landet. Men Reporterne tog gru-
som Haevn; de fandt selv paa de Hi-
storier, han havde vægret sig ved at
meddele, og i disse gik han, som ef-
ter fælles Aftale, under det forsmæ-
delige Navn: »den beskedne Millio-
nær».

— Times, køb Times, Herre, lod
atter Avisdrenge Raab.

For at slippe for at se ham, satte
Terry sig over i det andet Hjørne og
saa ud af Vinduet. Nogle Meter fra
hans eget Tog stod et nordgaende
Tog, og ved Vinduet sad en ung Pige.
Aldrig i sit Liv havde Terry set no-
get saa yndigt, Førglemmelsesligt og
Rosenmund. Han troede, han drømte,
lukkede Øjnene og aabnede dem igen
— nej, det var ingen Synsbedrag, hun
sød der endnu.

Saa greb Skæbnen ind og tog Sa-
gen i sin erfarne Haand. Netop som
den ukendte Ube kendtes Tog satte sig
i Bevægelse, faldt Rejsekufferten,
som var anbragt i Netten over hende,
ned i Hovedet paa hende. Selve
Skraek lagttog Terry Ulykken. Ikke
et Øjeblik var at spilde. Han styrtede
ud, entrede det andet Tog, som endnu
ikke havde faaet fuld Fart paa, aab-
nede Kuppelruden og for ind, netop
som den unge Pige var i Færd med
at skubbe Kufferten paa Plads igen.

— Himlen være lovet, udbød han.
De er uskadt!

— Ja, svarede hun og rødmæde.
— Jeg troede Kufferten skulde
knuse Dem, og jeg kom for at tilbyde
min Hjælp.

— Det var pænt af Dem, svarede
hun, men som De ser, har jeg klaaret
den alene.

Taushed fulgte, det var ingen let
Situation for Terry. For at skjule sin
Forlegenhed lænede han sig ud af
Vinduet. Der kørte hans Tog!

— Milde Himmel, der gaar mit Tog,
raabte han. Nu maa De venligst tillæ-
de mig at køre med til næste Station,
saa maa jeg forsøge at naa det igen
derfra.

— Næste Station er London, dette
Tog er Hurtigtog.

— Og min Bagage, jamrede Terry,
mens han indvending jublede ved Ud-
sigten til at være alene med den bla-
eøjede Pige lige til London.

— Jeg haaber, De intet forsermer
ved denne ufrivillige Rejse, sagde
den unge Pige.

— Langtira, jeg skulde kun ud paa
Landet for at komme væk fra disse
forbandede Repor... et Hosteanfald
klippede Ordet over.

Hans Rejsefælle saa intetanende
paa ham.

— Maaske De kunde hjælpe mig til
at faa en Plads i London, spurgte
hun uskyldig.

— Hvad skulde det være for en
Slags Plads?

— Helst som Kontordame eller Se-
kretær. Jeg kender desværre ingen
der, som har nogen Indflydelse, su-
kede han.

Ikke et Øjeblik var det faldet ham
ind, at et saa fortryllende Væsen be-
høvede at forsøge sig selv. Dette var
en Opgave, som aldrig før var stillet
ham: at skaffe en ung, værgeløs Pige
Arbejde i det store London. Han faldt
i Tanker.

— Stop, jeg har det, raabte han
pludselig. Vi skal naturligvis spørge
Mr. Porter.

— Hvem er det?

— Det er min Vært. Han har været
Hovmester eller noget lignende paa
en stor Restauration og kender en
Mængde Mennesker. Hallo, vi er al-
lerede inde! Skal vi ikke, før vi skil-
les, spise Lunch sammen Miss...?

— Maggie Marston er mit Navn.

— Og jeg hedder Terry Ladlaw ...
han bed sig ærgerlig i Læberne, men
hendes uskyldige Ansigt robede ingen
Forbauselse. Hun havde sikkert
aldrig hørt om »den beskedne Millio-
nær».

En hel Time havde Terry Anled-
ning til over Bordet at beundre et
Par bla Øjne og en bølgende, kob-
berred Shingle-Frisur, men saa var
det ogsaa Tid til at tænke paa den
auvorige Del af Fæsten.

— Undskylder De mig et Øjeblik.
Jeg ska ringe Mr. Porter op og
høre, om han kan give et godt Raad.

Til Terrys store Forbauselse vidste
den alvidende Porter ikke om nogen
Plads for en ung, ukendt Pige fra
Landet uden Sper af Anbefalinger.

Nedsaaet vendte han tilbage til sit
Bord. Undervejs fik han en lys idé.

— Jo, alt er i Orden, Pladsen kan
tiltrædes i Morgen, svarede han de
forventningsfulde bla Øjne.

— Er det sandt, raabte hun glad.
Hvor er det henne?

— Hos mig. Min Privatsekretær
rejste i Gaar.

— Hos Dem! Men hvad Slags For-
retning har De?

— Hvad Slags Forretning, gentog
han for at vinde Tid, Jo, jeg er alt-

saa... jeg er Agent ... jeg køber
og sælger.

— Hvor er Kontoret?

— Det var svært, hvor det Pigebar
kunde spørge.

— Et Sted i City, mumlede han.

— Og naar skal jeg begynde?

— I Morgen Kl. 10, hvis det pas-
ser Dem.

— Udmærket. Hvad er Adressen?

— Jo, hun forstod at sætte Fingeren
paa det allermest smukke Punkt.

— Jeg vil helst vise Dem Vejen
selv. Kan vi ikke mødes ved Cirkus
i Morgen Kl. halv ti. Men skal De al-
lerede gaa?

— Jeg skal v. hos min Kusine, til
jeg har fundet et Værelse, forklarede
hun.

— Og jeg som troede, at De aldrig
havde været i London før, Jeg skal
følge Dem til Sporvognen. Desværre
er jeg magtpaaliggende Forretning-
er, som gør ...

Forretningerne var ogsaa i høj Grad
magtpaaliggende. Mellem Kl. 5 Efter-
middag og næste Morgen Kl. 10 skul-
de han have fundet et Kontor. Han
faldt Gade op og Gade ned. Kærlighe-
den gav ham Vinger. Helst vilde han
have lejet det pragtfuldeste Lokale i
hele London, men han var nødt til at
lade sig nøje med et lille Hul oven-
på en Butik, hvor han akkurat fik
placert to Bord, to Stole og det
undgaaelige Skrivemaskine.

— Velkommen til mit enkle Kontor
sagde han, da han næste Morgen aab-
nede Døren for Maggie Marston. De
kunde være fløttere, men jeg haaber
De vil trives. Tre Pund om Ugen er
hvad jeg kan byde, jeg maa jo fors-
ke, hvad De duer til. I Dag har vi
meget at gøre. Jeg begynder at dikte-
re med det samme.

En selv Klokkeslæt holdt Terry
paa at diktere i en Køre. Han købte
og solgte alt mellem Himmel og Jord
fra Søstøveler og Suppeterinner til
Damenøjter og Linoleumstæpper.
Seks Hundrede Pianoar sendte han
til Sydhavserne, Skindmøbler til Ma-
tjagsskar og Film til Polynesien. Han
bestille seks Skibsladninger Appelsin-
er fra Florida og fem Jernbanevogn-
e Fuglebure fra Sussax.

Da han var fuldstændig mat, kaste-
de han et triumferende Blik paa sin
Sekretærs smukke Hoved, som var
bejlet over Arbejdet. Nu havde hun da
nok at bestille for i Dag.

Selv havde han intet at tage sig til,
for han havde aldeles glemt at købe
Protokoller til Børføring.

— Kan De hjælpe Dem selv en
Stund, Miss Marston, mens jeg løber
ud og køber nogle Cigaretter, spurgte
han.

Da han ti Minutter efter kom tilba-
ge, hørte han Stemmer indefra Kon-
toret, Maggies og en mandlig.

— Jeg forskræmte Dem, De tager fejl,
hørte han Maggie sige.

— Her, sagde den mandlige Røst,
jeg ved, at det er den rigtige Ladlaw,
ham med Millionen. Jeg kommer lige
fra, hvor han bor. Jeg holdt Vagt i
mange Timer udenfor, før jeg fik at
vide, hvor han var.

— Kender De ham af Udseende?
lod Maggies Stemme.

— Nej, jeg er ny i Bladet, og det er
netop derfor, jeg beder saa høfligt om
at faa Lov at blive her. Jeg skal bare

Mange smukke Ting,

velegnede til Julegaver, hos
J. M. MOURITSEN
Tlf. 41.

Juletræer.

Endnu et mindre Parti Jule-
træer til meget billige Priser.
TROND HANSEN
Telf. 102 & 146.

Kursus for unge Piger

begynder i Januar i den nye
Husholdningsskole.
Program sendes gerne.
Naina Scharia.
Telf. 102.

gøre ham to Spørgsmaal. Faa jeg det,
er maaske min Lykke gjort.

— De er nok gaaet fejl. Jeg maa vel
vide det, jeg, som i længere Tid har
været ansat hos Mr. Ladlaw. Sagde
De ikke, at en Herre af samme Navn
havde været paa Kontoret ved Statens
Jernbaner? Min Chef er Agent. Hvor-
for skulde en Millioner drive Agent-
tur? De maa indrømme, det lyder urli-
meeligt. Nu maa jeg desværre bede
Dem gaa.

Terry gæmte sig bag en Dør og saa
den spørgsyrge Reporter gaa nedad
Trappen. Hans Hjerter svulmede af
Tæknemæssighed mod Maggie. Hun
var et pragtfuldt Pigebar.

— Det klarede De sandelig fint,
Miss Marston, raabte han i Døren. Jeg
stod udenfor og hørte hvert Ord. Men
er der noget i Vejen?

Maggie havde rejst sig og stod og
saa alvorlig paa sin Chef.

— Mr. Ladlaw, jeg kan ikke fort-
sette hos Dem, sagde hun.

— Jeg ved, hvad De mener, raabte
Terry. Jeg har ført Dem bag Lyset,
men jeg gjorde det i den bedste Me-
ning.

— De vilde skaffe mig Arbejde, og
saa gav De Dem ud for Arbejdsgiver
— det er jeg kun taknemmelig for.
Det er om mig selv, jeg nu maa snak-
ke. Ved De, at den unge Mand, som
gik, er Avisreporter.

— Det ved jeg, og stod det til mig,
skulde de landsforvises alle en.

Maggie hævdede afværgende Haan-
den.

— Mr. Ladlaw, jeg er selv en af
dem.

— Hvad! Er De ... Reporter?

— Ja, det er jeg; hun rødmæde og
fingerede ved Skrivemaskinen. Da in-
gen af de andre i Bladet fik Lov at
interviewe Dem, bad Redaktøren mig
forsøge. Da De traf mig i Gaar, kom
jeg netop fra Dens Tante. Jeg kendte
Dem straks paa Toget, og saa lavede
jeg den lille Ulykke med Kufferten i
det Haab, at ... hun standse og
haabede, han selv vilde fortsætte, men
da hun kun stirrede paa hende i fuld
Forbauselse, var hun nødt til at for-
tælle videre:

— Saa fandt jeg paa Historien om,
at jeg søgte Arbejde i London, i det
Haab at vort Bekendtskab skulde for-
sættes, for jeg forstod straks, at hvis
jeg skulde interviewe Dem, maatte jeg
gaa forsigtig til Værks. Men da De
var saa god mod mig og kun for min
Skyld lejede dette Kontor, angrede
jeg og kunde ikke spille min Rolle til
Ende. Derfor sendte jeg den unge
Mand bort, og derfor gaar jeg selv.
Tak, for hvad De har gjort for mig,
jeg har ikke fortjent det.

Endelig var Terry kommet sig af
sin Forbauselse.

— Lad os nu være formfattede, sag-
de han. Jeg synes nu en Gang om
Dem, enten De er Reporter eller ikke.
Hvis De vil blive hos mig, kan De
faa Lov at interviewe mig, saa meget
De lyst.

Han pustede dybt ud og fortsatte:

Gividi út af socialdemokratiskum felegum.

Bladstýrari: M. S. Viðstein.

Prentsmiðja »Föröry Social-Demokrates, Tórshavn.

Armod.

Du véd, hvad Fattigdom betyder
i en fordravet Tid som denne:
Forbrydelse og Frygt og Skam
og Vandring under Hundeglam
ad frossen Vej, i usle Gyder,
en Hjemløsshed foruden Ende,
og værst af alt: Den Selvforagt,
der dræber Ungdoms Smil med Magt
og gør dens Taarer galdelede
for snart at tørre dem med Vrede.
En Moder tager vel i Agt
ej selv at domme mine smaa
til stilig en Lod, saa ond, saa raa.
Shelley.

Julebagningen.

En god Kringle.

½ kg. helet amerikansk Mel, eller
lidt mere i Vægt, 250 g Smør eller
Margarine, 125 g Melis, 3 Æg, 2 dl
Mælk, 1½ Bagepulver, Kardemomme,
Rosiner, Mandler og Sukat.
Smørret røres godt med Sukkeret,
derpaa med Tægnene, Kardemomme
og Mælk; tilsidst Bagepulveret,
som er gnedet ud med lidt Mel, saa
Mellet og Rosiner og Sukat. Dejgen
længses over paa det melbestreede
Kagebrød, formes til en Pølse og
dannes til en Kringle; smøres med
Æg drysses med skaarne Mandler og
stødt Melis. Bages 25 Minutter i en
godt varm Ovn.

Kakkellovnen.

Kakkellovnen staar i Krogen,
ser saa graven ud,
den skal nu i Kampen drage
imod Frost og Slud.

Det kan være haardt at kæmpe
mod en Næve bær,
svært at stride naar man ingen
gode Vaaben har.

Kul og Koke er skarpe Vaaben
imod Kuldenes Bid,
men man snaves af saa mange
i vor barske Tid. O. H.